

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 123/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditsša a Libora Duľu predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 98/2006 po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 200/2014-32 zo 6. mája 2014, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED]
o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 98/2006 (ďalej len „napadnuté konanie“) po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 200/2014-32 zo 6. mája 2014.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v napadnutom konaní ako žalobkyňa, ktorá sa domáha od Slovenskej republiky zaplataenia náhrady škody vo výške 24 582,12 € s príslušenstvom a nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000 €. Sťažovateľka podala žalobu ešte v roku 2006 a v roku 2014 ústavný súd rozhodol nálezom č. k. III. ÚS 200/2014-32, že jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v predmetnom konaní bolo porušené. Právoplatný rozsudok nebol v napadnutom konaní vydaný ani do podania druhej ústavnej sťažnosti sťažovateľky.

3.1 Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti bez bližšieho zdôvodnenia tvrdila, že napadnuté súdne konanie bolo po vydaní nálezú ústavného súdu v roku 2014 ovplyvňované v neprospech sťažovateľky bývalou štátnou tajomníčkou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky [REDAKOVANÉ]. Účelom tohto ovplyvňovania mala byť pomsta sťažovateľke za to, že podala ústavnú sťažnosť. Táto pomsta mala spočívať v tom, aby bola sťažovateľke spôsobená majetková škoda, aby žalovaná

v napadnutom konaní (Slovenská republika, pozn.) získala majetkový prospech. Sťažovateľka poukázala na rozsudok pre zmeškanie vydaný okresným súdom v jej neprospech, ktorým bola zaviazaná na náhradu trov konania a ktorý bol následne zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

3.2 Sťažovateľka ďalej uviedla, že napadnuté konanie nie je právoplatne rozhodnuté ani po 13 rokoch a 5 mesiacoch. Sťažovateľka pritom poukázala na to, že k priet'ahom v predmetnej veci neprispela, naopak, predmetný spor považuje za jednoduchý. Vzhľadom na svoju dĺžku napadnuté konanie vykazuje podľa sťažovateľky známky odmietnutia spravodlivosti. Sťažovateľka preto považuje napadnuté konanie aj po vydaní nálezu ústavného súdu za neprimerane dlhé, a teda v rozpore s požiadavkou na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov a v primeranej lehote.

4. Sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie vo výške 13 000 €, t. j. v sume 1 000 € za každý rok konania.

5. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a aby po jej prijatí rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v kompenzačnom konaní vedenom od 31.07.2006 pod č. k. 32Cb/98/2006 po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 200/2014-32 z 06.05.2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 32Cb/98/2006 konal bez zbytočných priet'ahov

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 13 000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný jej vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 326,66 Eur , ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emilie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Chronológia úkonov okresného súdu

6. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 32 Cb 98/2006 zistil tento priebeh napadnutého konania po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 200/2014-32 zo 6. mája 2014:

- Dňa 6. júna 2014 dovolací súd vrátil súdny spis okresnému súdu s poukazom na nezrovnalosti týkajúce sa právnického vzdelania osoby oprávnenej konať v mene sťažovateľky.

- Dňa 12. júna 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku na odstránenie nezrovnalostí, na ktoré poukázal dovolací súd; táto výzva bola neúspešne doručovaná až do 22. decembra 2014, keď sa ju podarilo doručiť adresátovi ([REDAKOVANÉ]) v ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody.

- Dňa 13. januára 2015 sťažovateľka predložila plnomocenstvo udelené advokátke na zastupovanie v dovolacom konaní a následne 15. januára 2015 aj overenú fotokópiu vysokoškolského diplomu preukazujúcu získanie právnického vzdelania 2 stupňa osoby oprávnenej konať v mene sťažovateľky.

- Dňa 20. januára 2015 okresný súd opätovne predložil súdny spis dovolaciemu súdu.

- Dňa 10. februára 2015 sťažovateľka doplnila na okresnom súde svoje dovolanie, ktoré bolo 12. februára 2015 preposlané dovolaciemu súdu.

- Dňa 4. júna 2015 dovolací súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky na odstránenie nezrovnalostí v jej plnej moci a zároveň doručoval doplnenie dovolania ostatným účastníkom konania.

- Dňa 15. júna 2015 právna zástupkyňa sťažovateľky odstránila nezrovnalosti týkajúce sa jej plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní.

- Dňa 18. februára 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením vydaným pod sp. zn. 3 Obdo 76/2013 zrušil uznesenie krajského súdu č. k. 1 Cob 287/2012-230 z 27. augusta 2013.

- Dňa 10. mája 2016 okresný súd predložil súdny spis krajskému súdu na opätovné rozhodnutie.

- Dňa 24. júna 2016 krajský súd vydal uznesenie č. k. 1 Cob 145/2016-326, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 32 Cb 98/2006-217 z 12. júna 2016 (ktorým okresný súd zamietol návrh žalovanej na zloženie preddavku podľa vtedy platného § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

- Dňa 8. septembra 2016 sťažovateľka podala návrh na zastavenie konania podľa § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

- Dňa 13. septembra 2016 sťažovateľka podala dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu z 24. júna 2016.

- Dňa 30. septembra 2016 okresný súd zaslal predmetné dovolanie sťažovateľky ostatným účastníkom konania na vyjadrenie.

- Dňa 4. novembra 2016 okresný súd predložil súdny spis dovolaciemu súdu.

- Dňa 28. februára 2017 dovolací súd uznesením č. k. 3 Obdo 68/2016-351 dovolanie sťažovateľky odmietol; v priebehu marca 2017 okresný súd doručil rozhodnutie dovolacieho súdu stranám v konaní.

- Dňa 25. apríla 2017 okresný súd nariadil pojednávanie na 21. jún 2017.

- Dňa 31. mája 2017 sa osoba konajúca v mene sťažovateľky ospravedlnila z pojednávania a žiadala o jeho odročenie z dôvodu kontroly u diabetológa.

- Dňa 12. júna 2017 okresný súd nariadil pojednávanie na 19. júl 2017.

- Dňa 19. júla 2017 okresný súd odročil pojednávanie na 20. september 2017, pretože sťažovateľka sa nariadeného pojednávania nezúčastnila (neprevzala si predvolanie v odbernej lehote).

- Dňa 20. septembra 2017 okresný súd odročil pojednávanie na 22. november 2017, pretože sťažovateľka sa nariadeného pojednávania nezúčastnila (neprevzala si predvolanie v odbernej lehote).

- Dňa 21. novembra 2017, t. j. deň pred nariadeným pojednávaním, ospravedlnila osoba oprávnená konať v mene sťažovateľky svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní

a žiadala o odročenie termínu pojednávania z dôvodu starostlivosti o maloletého syna; okresný súd odročil pojednávanie na 16. január 2018.

- Dňa 16. januára 2018 sa sťažovateľka bez ospravedlnenia nezúčastnila nariadeného pojednávania; okresný súd vydal preto rozsudok pre zmeškanie (č. k. 32 Cb 98/2006-424).

- Dňa 24. júla 2018 sťažovateľka podala odvolanie proti predmetnému rozsudku.

- Dňa 4. septembra 2018 okresný súd predložil súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

- Dňa 26. septembra 2019 krajský súd uznesením č. k. 4 Cob 154/2018-456 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie); predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 10. októbra 2019. Okresný súd skompletizoval doručenie predmetného uznesenia krajského súdu stranám v konaní 16. januára 2020.

III.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)

ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či napadnutým postupom okresného súdu došlo k porušeniu sťažovateľkinho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne (napr. IV. ÚS 160/2018).

16. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

17. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

18. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený v jeho doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá

nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

19.1 Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v napadnutom konaní mohol posudzovať potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov iba v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 200/2014-32 zo 6. mája 2014.

19.2 Z už uvedenej chronológie vyplýva, že v období medzi júnom 2014 a januárom 2015 okresný súd vykonával úkony v súvislosti s podaným dovolaním sťažovateľky. Obsahom týchto úkonov bolo vyzývanie sťažovateľky na odstránenie nejasností týkajúcich sa právnického vzdelania osoby oprávnenej konať v jej mene, resp. jej právneho zastúpenia v dovolacom konaní a problémy so samotným doručovaním týchto výziev. V období medzi januárom 2015 a februárom 2016 disponoval súdnym spisom dovolací súd, ktorý okrem rozhodovania v dovolacom konaní musel procesne riešiť aj nezrovnalosti v plnomocenstve právnej zástupkyne sťažovateľky a doplnenie dovolania zo strany sťažovateľky. Po rozhodnutí dovolacieho súdu a následne aj po rozhodnutí krajského súdu, ktorému bola vec dovolacím súdom vrátená, okresný súd promptne a bez priet'ahov vykonával procesné úkony vyplývajúce z procesnej situácie (t. j. doručovanie rozhodnutí vydaných v dovolacom a odvolacom konaní). Po rozhodnutí krajského súdu sťažovateľka podala znova dovolanie, hoci rozhodnutie krajského súdu bolo *de facto* v jej prospech. V období medzi septembrom 2016 a marcom 2017 teda znova rozhodoval dovolací súd o sťažovateľkou podanom dovolaní (ktoré bolo odmietnuté, pozn.). V období od marca 2017 do januára 2018 okresný súd nariadil päť termínov pojednávania, z ktorých sa dvakrát sťažovateľka ospravedlnila

tesne pred konaním samotného pojednávania a ďalších troch sa bez ospravedlnenia nezúčastnila. Ústavný súd podotýka, že okresný súd nariad'oval termíny pojednávani spôsobom, ktorý v žiadnom prípade nevedol k vzniku priet'ahov v konaní, nemožno preto ani konštatovať, že by bol nečinný. Dňa 16. januára 2018 vydal okresný súd rozsudok, proti ktorému podala s'ťažovateľka odvolanie. V období od vydania tohto rozsudku až do januára 2020 prebiehalo odvolacie konanie, resp. úkony spojené s doručovaním rozhodnutia o odvolaní (ktorým krajský súd vyhovel odvolaniu s'ťažovateľky a rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pozn.).

19.3 Z už uvedeného zhrnutia je zrejmé, že v relevantnom časovom rámci (máj 2014 až január 2020) bol súdny spis dvakrát na dovolacom súde a dvakrát na odvolacom súde, ktoré rozhodovali o opravných prostriedkoch podaných s'ťažovateľkou. Obdobie, v ktorom sa spis nachádzal na okresnom súde, bolo reálne kratšie ako dva roky. Ústavný súd zároveň konštatuje, že okresný súd v daných obdobiach nebol nečinný, v rámci svojich možností a v rámci procesných pravidiel konal promptne a bez priet'ahov. Ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že s'ťažovateľka svojou ústavnou s'ťažnosťou napadla iba postup okresného súdu, preto mohol potenciálne porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov posudzovať iba vo vz'ahu k okresnému súde.

20. K samotnej dĺžke napadnutého konania ústavný súd podotýka, že jeho dĺžka bola rozhodujúcim spôsobom definovaná správaním samotnej s'ťažovateľky, na strane ktorej je celkom zjavne identifikovateľné nielen sporadické preberanie súdnych zásielok, ale aj opakovaná potreba zo strany konajúcich súdov odstraňovať nedostatky v podaniach s'ťažovateľky (plná moc jej právnej zástupkyne, otázka jej právneho zastúpenia v dovolacom konaní). S'ťažovateľka prispela k dĺžke konania aj podávaním nezmyselných procesných návrhov (napr. žiadosť o zastavenie konania podľa § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku – návrh na zloženie preddavku nebol osobitným konaním, ktoré by bolo potrebné osobitným procesným spôsobom ukončiť, pozn.), nekonceptným využívaním opravných prostriedkov (napr. dovolanie z 13. septembra 2016, ktorým napadla rozhodnutie krajského súdu, ktorý v konečnom dôsledku vyhovel jej odvolaniu) a najmä nezodpovedným prístupom k účasti na súdom nariadených pojednávaniach.

Okresnému súdu mohol ústavný súd vytknúť v tejto veci iba neefektívny postup týkajúci sa vydania rozsudku pre zmeškanie, na ktorého vydanie neboli splnené zákonné podmienky a ktorý bol z tohto dôvodu po sťažovateľkou podanom odvolaní krajským súdom zrušený.

V.

Záverý ústavného súdu

21. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní v kontexte svojho posúdenia (bod III tohto odôvodnenia) ústavný súd síce dospel k záveru, že postup okresného súdu nebol vždy efektívny, ale vzhľadom na celkovú dĺžku konania pred okresným súdom (po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 200/2014-32 zo 6. mája 2014, pozn.), ako aj s poukazom na už opísané správanie sťažovateľky ústavný súd uzavrel, že spomínané nedostatky v postupe okresného súdu nedosiahli takú ústavnoprávnu intenzitu, ktorá by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie umožnila vysloviť porušenie sťažovateľkou označených práv.

Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

22. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

23. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti okresný súd v napadnutom konaní konal neefektívne alebo by sa dopustil neodôvodnenej nečinnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu